

POSELSTVÍ DVACÁTÉ ŠESTÉ

O náležitém chápání povahy negativního stavu. O nevhodnosti lidského chápání některých životních událostí

Výtah z knihy „Poselství z nitra“, str. 89 – 93, Poselství 26.

Dne 6. dubna 1982.

Dnes byla obdržena od Pána následující poselství.

„Dnes se bude uvažovat o dvou záležitostech.

Za prvé. V „Základech lidské duchovnosti“ je uvedeno, že negativní stav je lokální a nikoliv univerzální událostí ohraničenou a omezenou pouze na tento Sluneční systém a specificky na planetu Zemi (nepočítaje pekla v duchovním světě ze Země).

Toto tvrzení se musí chápat následovně.

Na planetě Zemi existuje negativní stav a jeho důsledky v aktivované, dominantní a pozemský život pronikající formě. Není zde nic, co není tak či onak zamořeno negativním stavem. Jak bylo přesně ukázáno v „Základech lidské duchovnosti“, planeta Země a všichni lidé na ní jsou určeni negativnímu stavu za tímto specifickým účelem.

Na druhé straně, nikde jinde ve Stvoření neexistuje negativní stav ve stavu a procesu aktivace, dominance a proniknutí. Namísto toho existuje ve stavu nehybnosti, potenciality, upoutanosti, dřímoty, omezenosti a služebnosti dobrému a pozitivnímu účelu. Je jako zvíře uzavřené v kleci, které je ochočené a dobře kontrolováno, aniž by tu bylo jakékoli nebezpečí, že vyrazí a kohokoli zraní.

Důvodem toho, že je potřeba uvědomění si negativního stavu po celém Stvoření, je to, že opak dobra a pravdy musí být stále přítomný kdekoli, aby se zachovala svoboda a nezávislost všech sentientních entit. Bez připomínání možnosti negativního bytí by neexistovala žádná opačná volba. To by porušilo základní princip jsoucna a bytí jakéhokoliv sentientního života - princip volby přijmout nebo odmítnout Nejvyššího a pozitivní stav. Jak by si jinak mohl jedinec vybrat něco odlišného od pozitivního stavu ?

Tedy aby veškeré Stvoření mohlo mít konkrétní znalost všech důsledků negativního stavu, byla planeta Země a její lidé pověřeni pro demonstraci těchto důsledků. Jak je zdůrazněno v „Základech lidské duchovnosti“, veškeré Stvoření má neustálý prospěch z negativních zkušeností lidí na Zemi. Proto není pro negativní stav a proces nutné, aby byl aktivován a byl v dominantním rozpoložení kdekoli jinde ve Stvoření.

Prospěch z této zkušenosti je samozřejmě k dispozici ve všech modalitách jsoucna a bytí a je také zachycen v diskrétních a simultánních úrovních synchronnosti času a prostoru. Z tohoto důvodu je k dispozici pro poučení kdekoli a ve všech časech ve Stvoření od věčnosti do věčnosti bez výjimky. Takže lidé v různých časových cyklech,

jak v absolutní minulosti i v absolutní budoucnosti, tak samozřejmě i v současnosti (z hlediska lineárního časo-prostorového kontinua), ve všech dimenzích, úrovních, stupních, krocích, stavech a rozpoleženích jsou kvůli tomuto principu s to mít prospěch ze zkušeností z důsledků aktivovaného negativního stavu a procesu na planetě Zemi. (Pro lepší pochopení pojetí diskretnosti času viz poselství ze dne 20. dubna 1982.)

Jiný důležitý důvod, proč je negativní stav přítomen v potenciální formě kdekoli ve Stvoření, ačkoli není nikdy aktivován, je kvůli přirozenosti a struktuře univerza a sentientních entit.

Nedostatek čehokoliv negativního může být pojímán pouze v Absolutním stavu, kondici a procesu pozitivnosti. Jinými slovy pouze Absolutní pozitivní stav a Proces může být zcela osvobozen od čehokoli negativního. Význam a obsah slov „absolutně pozitivní“ označuje, že nic negativního nesmí a nemůže uvnitř tohoto existovat. Jinak by to už nebylo zcela absolutní a pozitivní. Ale „absolutně pozitivní“ také znamená, že to nelze stvořit, ani to nemůže vzniknout, neboť to musí vždy být a existovat bez jakéhokoliv času a prostoru, ale také v čase a prostoru odděleně od něj; jinak by to už nebylo absolutní. Takovýto absolutní pozitivní stav musí tudíž být nestvořen. Pouze Nejvyšší je a může být v takovém rozpoležení, stavu a procesu. Z tohoto důvodu je pouze Nejvyšší tím Jedním, Kdož je Absolutně pozitivní, a proto bez čehokoliv negativního uvnitř Sebe Samého/Samé.

Na druhé straně je vše ostatní ve Stvoření stvořeno a pochází z Absolutního. Vzhledem k této skutečnosti všechno ostatní Stvořené a započaté nemůže být absolutní, ale pouze relativní k absolutnímu. Přirozenost jsoucna pouze relativního v sobě zahrnuje možnost mít zkušenosti, které jsou rozdílné od absolutně pozitivního; odtud tudíž pochází možnost existence negativního stavu. Cokoliv není z pozitivního stavu, není pozitivní, a tudíž je negativní. Nedostatek něčeho nezáleží na tom, co to je, dává popud pro nastartování něčeho, co bude kompenzovat tento nedostatek. V tomto případě nedostatek zkušeností jsoucna v absolutním stavu, rozpoležení a procesu dává jedinci příležitost odstartovat opačný trend k takovému nedostatku. Odtud tudíž na úrovni hmoty vychází otázka: „Jaké to je být bez duchovnosti?“ nebo „Co by se stalo, kdyby se život mohl vysvětlit z jakéhokoli jiného zdroje než z Nejvyššího, kdož je Absolutně pozitivním?“ Důsledky takových otázek jsou rozsáhle popsány v knize „Základy lidské duchovnosti“.

Protože však tato situace vznikla v relativním stavu, v časnosti kontinua Stvoření, nemá a ani nemůže mít věčného trvání. Pouze to co je započato v absolutním rozpoležení, stavu a procesu, má a musí mít věčné pokračování, protože to v sobě nese všechny atributy Absolutna v relativním rozpoležení. Negativní stav nemá takovýto původ. Je to vedlejší účinek a důsledek něčeho, co samo o sobě vzniklo. Vznikl ve stavu, který vznikl. Tudíž, ačkoli všechny stvořené sentientní entity musí věčně pokračovat dle své volby být relativními k absolutnímu (viz Princip duchovní homogenity č. 7, zjevený dne 3. a 4. dubna 1982), to neznamená, že jejich produkce musí mít také věčné pokračování. Vždyť negativní stav byl a je produkován z relativistické kondice. Nikdy nemůže mít původ v Absolutně pozitivním. Tedy nemůže pokračovat do věčnosti ve své aktivované a dominantní formě. Jeho věčné pokračování je možné pouze jako potencialita vzhledem k tomu, co bylo řečeno výše - jako volby a výsledek nedostatku zkušeností jsoucna v absolutním rozpoležení.

Vzhledem k časné povaze aktivní a dominantní modality existence negativního stavu, musí jeho současná manifestace na Zemi někde skončit. Pointou zde je, že negativní stav ve svém aktivním a dominantním módu existence není ve své přirozené, normální

a správné kondici. Jeho normální, pravá a přirozená kondice je být dřímající, zaražený a úslužný pozitivní kondici. Je to proto, že je myslitelný pouze prostřednictvím pozitivního. Nemůže existovat v sobě a sebou tak, jako pozitivní. Může existovat pouze z bytí a energie pozitivního. Cokoliv existuje v sobě a sebou, je vždy aktivní, dominantní a opravdu reálné. Proto jeho aktivace bude vždy nepřirozená, abnormální, umělá, nucená a vnucená, nemající v sobě a sebou žádnou věčnou budoucnost. Jeho existence je udržována pouze ukradeným principem života.

Kvůli těmto faktorům je aktivovaný negativní stav v procesu stálého navracení se ke své počáteční, normální a přirozené kondici - deaktivaci, dřimotě, zaražení a úslužnosti. Toto je rozpoložení negativního stavu, které existuje ve zbytku Stvoření. V peklech a na planetě Zemi je situace jiná, protože je zde násilně aktivován a udržován v aktivované a dominantní modalitě vůlí a úmysly těch, kteří se načas ztotožnili s ideami aktivního angažování se v produkci zlých skutků. V okamžiku, kdy zastaví produkci takovýchto idejí, negativní stav se přirozeně navrátí do původního stavu ke své původní a oprávněné kondici.

Nyní tato nepřirozená situace negativního stavu způsobuje neustálé potíže, problémy a strasti těm, kteří ho udržují v aktivovaném a dominantním módu. Odměnou za aktivaci negativního stavu je pouze to, co je přirozeným důsledkem negativního stavu - bída, potíže, problémy, pocit viny, úzkost, šílenství, bláznovství, nevědomé procesy, nevědomost a mnoho jiných podobných věcí, jejichž seznam je nekonečný.

Z toho důvodu se v jednom časovém okamžiku lidé na planetě Zemi navrátí do své původní, normální, přirozené a správné kondice, kterou měli před Pádem - zaraženosti, dřimoty a úslužnosti negativního stavu ve svých životech. Negativní stav bude navrácen do svého kontrolovaného stavu, kam patří a kde bude ovládán, upoután, opanován a zkrocen, slouže obecnému blahu všech.

Zpráva druhá

Jakmile se negativní stav stává aktivovaným a dominantním, jeho vlivy, struktury a požadavky ohledně těch, kdo ho uvádějí v aktivovaný a dominantní modus, je přivádějí k určitému životnímu stylu. Popis takovéhoho stylu života byl podán v „Základech lidské duchovnosti“.

Pod vlivem dominantního negativního stavu lidé vyvinuli sklon očekávat jisté věci jistými způsoby. Všechny jejich určení pojetí a očekávání toho, jak by se měl život žít nebo jak by se měl jevit, jsou prosycena, prostoupena a určena pseudoprincipy negativního stavu. V průběhu času si lidé uvykají na svá špatně definovaná pojetí a životní styl, a ta se stávají součástí jejich genů a dědictví. V jednom bodě ztratí všechny vyhlídky na jiné možnosti obsahu, stylu života a modality žití, než jaké jsou určeny negativním stavem. Fakticky nechtějí poznat nic lepšího. Tato situace se jim stává nebezpečně pohodlnou.

Definují život jistými pojmy a očekávají, že se život bude žít jistými způsoby, které určí (samozřejmě nesprávně), jak život je a jak by měl být šťastný, spokojený, produktivní, uspokojující a naplňující. Tato očekávání se potom promítají do všeho a všech. Vyvinula velmi definitivní kritérium šťastného, produktivního, zdravého, normálního, uspokojujícího a naplňujícího života. Cokoliv se od tohoto kritéria odklání, je považováno za nezdravé, abnormální, patologické, nepřirozené a šílené a za to, co potřebuje zakročit, změnit či zcela odstranit.

Když lidé čelí někomu nebo něčemu, co nepatří k jejich očekáváním a nesplňuje jejich představy o normálnosti, zdravoti atd., dělají vše, co je v jejich silách, aby změnili tuto situaci a donutili toho kterého být jako oni. Myslí si, že takový jedinec, jenž se odlišuje od jejich standardů a očekávání, musí být nešťastný, ubohý, nespokojený a nemocný.

V mnoha případech, pokud lidé z nějakého důvodu nemohou uspět v tom, aby takovou osobu přivedli ke svým standardům a normám žití, cítí se špatně, mají pocit viny nebo selhání. Velmi často obviňují sami sebe za problémy jiných lidí nebo za to, jak jiní fungují.

Aktivovanému dominantnímu negativnímu stavu je vlastní kondice neustálé viny, obžalování se, obviňování se z křivdy, falešného pocitu zodpovědnosti za volby jiných lidí a podobné věci. V současnosti se lidé ve většině případů ztotožňují z těmito bídnými podmínkami. Myslí si, že jsou nezbytnou součástí normálního života. Takže se neustále posilují a libují si ve svých pocitech viny, obviňování, projekcí a přebírání falešného pocitu zodpovědnosti za ostatní, v sebeobžalování za odchylky lidí od toho, co považují za normální, šťastné a zdravé.

Většina lidí ztratila znalost a vědomí toho (vždyť negativní stav je stav nevědomosti a nevědomých procesů), že nikdo nemůže a nesmí být zodpovědný za život či volby kohokoliv jiného; všichni, kteří přicházejí na tuto Zemi, si svojí vlastní vůlí z nějakých velmi důležitých duchovních důvodů známých jen jejich Niterné mysli a jejich Stvořiteli vybrali být tady a žít zdejší život jistým způsobem, který se může diametrálně protivit přijatým standardům, normám a pojetí normálnosti, zdraví a štěstí. Pokoušet se tudíž vnutit těmto lidem změny podle ustanovených standardů, norem a očekávání může být hrubým porušením jejich voleb a práva existovat tak, jak si to zvolili dle své svobodné volby.

Dobrým příkladem takovéto situace je volba narodit se mentálně retardovaný, autistický, s vrozenými poruchami, se sklonem k rozvinutí osudové a smrtelné nemoci nebo podobné kondice. Jejich rodiče či pěstouni se cítí špatně a pocítují vinu za tuto situaci, velmi často obviňují sebe nebo jiné za takové bídné (z jejich pohledu) kondice svých dětí nebo dospělých. Z tohoto důvodu dělají všechno proto, aby situaci navrátili ke svým vlastním standardům, normám očekáváním života a žití, aniž by si uvědomovali, že tím, že tak činí, se pro tyto lidi a celé Stvoření může zničit důležitá příležitost splnit svou zvláštní a důležitou duchovní zkušenost a poslání, jež mají na této Zemi tím, že jsou takoví, jací jsou. Z jejich zkušeností, bez ohledu na to, jak se jim a ostatním, kdo nejsou v podobném rozpoložení, v té době zdají být bolestivé, ale nastává velmi důležité univerzální poučení, jež je nedocenitelné a jehož nedostatek by mohl mít nevypočitatelně ničivé důsledky.

Jiné problémy s podobným pozadím působí na lidi, kteří jsou nějak odlišní od ostatních, ale stále v dosahu tzv. reality každodenního žití, jak je definována obecně přijatými standardy, normami a očekáváním většiny. Cítí se však velmi špatně ohledně své kondice a nutí se, velmi často pod tlakem okolí vlastních očekávání (která nemusí být nikým jiným vyřčena či vyžadována) vyhledávat nápravy svých kondicí nehledě na fakt, že z nějakých důležitých duchovních důvodů si zvolili být v tomto rozpoložení během svého životního údobí na planetě Zemi. Bez ohledu na to, jak tvrdě se snaží změnit či se připojit k přijímaným standardům a normám žití šťastných a zdravých životů, kvůli této volbě obvykle neuspějí a stanou se více nemocnými a nešťastnými.

Toto je jeden z hlavních důvodů, proč jsou léčebné zásahy psychoterapeuty a lékaři v

mnoha případech buď omezeně úspěšné, nebo totálně selhávají. Procento takových selhání je dle lidské statistiky velmi vysoké. To vytváří velmi znechucující, iluze beroucí a depresivní situaci jak u pacienta, tak u terapeuta.

Z duchovního stanoviska je jediným proveditelným způsobem zacházení s těmito kondicemi průzkum, hodnocení a pátrání ve své Niterné mysli společně s duchovními rádci a s Nejvyšším (kdož je v Niterné mysli) ohledně důvodů, příčin a potřeb takovýchto zkušeností anebo životního stylu, problémů, kondicí atd. Lze položit následující či podobné otázky: Proč byla učiněna taková volba ? Jakých poučení se z takových rozpoložení dostává pro osobní prospěch jednotlivce a pro univerzální prospěch všech ? Byla ponaučení dána a zjistila se užitečnost takových rozpoložení ? Je čas pro opravu nebo nápravu této situace ? Je současná situace příznivá pro změnu ? Byla by taková změna prospěšná, užitečná a náležitá z hlediska původní volby, která jedince přivedla na tuto Zemi ? Jestliže ano, jaká by byla nejlepší možná cesta k odstranění těchto problémů a k restrukturalizaci vlastního stylu života ? Jaká nejnovější volba je nutná, aby jeden naplnil účel svého bytí na této Zemi ? Jaké jsou nejlepší možné, nejefektivnější a nejkonstruktivnější způsoby naplnění tohoto účelu ? Jaký životní styl je v největším souhlase s tím, aby tuto jednotlivou osobu přivedl k naplnění, štěstí a spokojenosti ? Pokud jeden obdrží odpovědi, že je náležité a správné s touto situací něco udělat, přistoupí pod vedením osobní Niterné mysli k zákroku s tím, že si vždy ověřuje v Niterné mysli to, že tyto procesy jsou správné a náležité, a buduje ochranky proti ovlivňování standardy, které jsou zvenčí přijaty a s nimiž se identifikuje, a s normami a modalitami žití, které jedinci vnucují obvyklé pověry ohledně toho, jak by měl žít.

Toto je nejefektivnější, humánní a individuálně orientovaná, originální a tvořivá metoda pomáhání lidem, aby objevili svůj pravý život a účel, protože využívá základní duchovní principy života a žití.

V případech, kdy se jedná s těmi, kteří jsou postiženi retardací, autismem, vrozenými defekty anebo nevyléčitelnými nemocemi, kde pro ně není žádný přímý, zepředu jdoucí přístup, aby kontaktovali svoji Niternou mysl, lze kontaktovat Niternou mysl těch, kdo se za toto cítí zodpovědní, či jejich rodičů, a smí se požádat, aby vlastní Niterná mysl a duchovní rádci kontaktovali Niternou mysl a duchovní rádce postižených lidí a položili výše uvedené otázky. Měla-li být odpověď negativní (což v mnoha případech je), pak se jedinec může zeptat Niterné mysli rodičů nebo ostatních, jichž se to týká, a jejich duchovních rádců, jestli by bylo pro ně náležité a správné přijmout tuto skutečnost, přizpůsobit se jí, zastavit sebeobviňování a pocit viny či přestat obviňovat Boha anebo ostatní a objevit, proč si oni, rodiče aj. zvolili synchronně s dítětem, nebo ať se jedná o jakýkoli jiný případ, být zprostředkovateli a nástroji k tomu, aby jejich dítě přišlo na tento svět ve stavu defektním či ve stavu postižení. Jaké je v tom pro ně poučení ? Jakému účelu to slouží ? Došlo k poučení ? Je čas pro odstranění všech těchto souvisejících problémů ? Je čas přikročit k něčemu jinému ? Pokud ano, tak k čemu a jak ? A tak dále.

Toto je cesta, jakou má postupovat duchovní zacházení. Nikdy neporušuje žádné principy volby, svobodu, nezávislost nebo potřebu být takovým či onakým. Nikdy nezevšeobecňuje.

Jakýkoliv jiný přístup k zacházení je neduchovní a ze stanoviska věčných hodnot a vlastní zvolené pozice v hierarchii duchovní organizace v tomto jednotlivém čase je marný a velmi často nebezpečný. Nebezpečí takového zacházení je pro jedince často nerozeznatelné, pokud je na Zemi ve fyzickém těle. Jedinec se může dokonce cítit vyléčený, šťastný a spokojený. Nicméně, když vstupuje do duchovního světa, situace

by zkrátka mohla být zcela rozdílná.

Při pohledu na výše uvedená fakta se důrazně radí oddělit se, jak je to jen možné, od přijatých vnějších, externích standardů a norem života a společenských očekávání, jak jsou určeny pozemským dominujícím negativním stavem. Nejlepší způsob, jak toho dosáhnout, je denními rozhovory s vlastní Niternou myslí a Nejvyšším ve spojení se všemi vlastními duchovními rádci, aby se tyto záležitosti náležitě, správně a moudře určily pro jedince i pro jeho vztah s ostatními, s Pánem, životem a celým Stvořením.

Tím, že tak činí, jeden následuje duchovní principy života a žití a je opravdovou duchovní osobou. Žádná jiná cesta nemůže vést k reálně trvajícím úspěchům.

To je pro dnešek vše.“

POSELSTVÍ DVACÁTÉ SEDMÉ

O lidských způsobech vnímání, nevědomých procesech a pozměněných stavech vědomí

Výtah z knihy „Poselství z nitra“, str. 94 – 96, Poselství 27.

Dne 27. dubna 1982.

Dnes bylo přijato od Nejvyššího následující poselství.

„Mnoho lidí má tendenci omezovat realitu jsoucna a bytí tím, co jsou s to vnímat svými sensorickými orgány. Buď popírají existenci čehokoliv za nebo nad takovým vnímáním, nebo je jim zatěžko to přijmout. Tato situace se poněkud změnila s objevy, které vedly k vývoji rádia a televize. Takové objevy prokázaly existenci různých vln, jež jsou mimo nebo nad rámec percepčních schopností lidských sensorických orgánů.

Lidé zapomněli, že fyzické smyslové orgány byly v první řadě vybudovány za účelem orientace v jejich bezprostředním fyzickém zevním prostředí a pro vnímání některých jejich tělesných funkcí. Ale i tato modalita fungování sensorických orgánů je velice omezená, hrubá a nepřesná, neschopná vnímat nekonečný počet a rozmanitost dimenzí, úrovní, stupňů a roků života existujících v různých modalitách kontinuity a diskrétnosti, simultánní synchronicity atd.

Vzhledem k tomuto postoji lidé očekávají a umísťují ohledně sensorického vnímání a vnějšího vědomí větší význam a smysl, než toto může předávat nebo jaký je vybaveno nabízet, anebo od svého smyslového vnímání očekávají to, co je v rozporu s jeho skutečnou funkcí. Lidé věří, že v sensorických orgánech a ve vnějším vědomí je něco, a vkládají do nich něco, co nikdy nebylo míněno jako součást jejich struktury, funkce a dynamiky; to je zdroj početných deformací.

Problém s lidmi na Zemi je ten, že žijí v rozpoložení aktivovaného a dominantního negativního stavu. Výsledkem a důsledkem této situace je uzavření a omezení většiny oblastí a míst lidské mysli, vytvoření negativních procesů, suspendování vnitřních znalostí a nastolení nevědomosti. Jak bylo dříve zmíněno, přibližně pět procent lidské mysli nebo méně je aktivováno do vědomé modality své existence a funkce. Za této podmínky mají lidé stěží dostatek času a prostředků potýkat se svým vnějším fyzickým prostředím a přežít v něm. Takže svou pozicí jsou nuceni obracet téměř celou svou pozornost na vnější zápas o každodenní přežití.

Vrozená aktivovanému a dominantnímu negativnímu stavu je kondice odmítání jakékoliv vědomosti, která by byla v rozporu se status quo této aktivace a dominance. Proto taková modalita existence negativního stavu udržuje lidi ve slepé poslušnosti k ustanoveným způsobům, normám, standardům a stereotypům žití, přežití, chápání, vnímání a fungování. Ta rozvíjí příšerné zvyky, instituce, systémy, konvence, tradice a kultury, aby se lidé udržovali zaneprázdnění svými zevnějšnostmi, zabraňující jim tím nalézt skutečnou pravdu o jejich svízelném postavení a situaci.

Vzhledem k tomuto zaneprázdnění si většina lidí není vědoma toho, že jsou otroky

nevědomých procesů a neznámých faktorů jejich chování, tužeb, chtění, postojů, vztahů atd. Věří, že všechny jejich aktivity jsou výsledkem jejich rozumových, logických a vědomých rozhodnutí. Považují tuto situaci za normální, přirozenou a zdravou. Většina z nich zavrhuje dokonce i jen zmínku o existenci nevědomé mysli, nemluvě o Niterné mysli. Lidé si neuvědomují, že jedním z mnoha vedlejších účinků aktivovaného a dominantního negativního stavu je udržet všechno skryté, motivovat lidi ze zákulisí, aby jeho fungování, procesy, stavy a způsoby ovlivňování, panování a činnosti nebyly objeveny a následně odstraněny.

Proto jsou lidé na Zemi ve svém chování motivováni v první řadě nevědomými procesy. Lidé něco dělají, aniž by často věděli, proč to mají dělat. Mají jisté pocity, aniž by věděli, proč to takto či onak pociťují. Horoucně po něčem touží, aniž by věděli, proč mají takovou touhu. Tato situace existuje vůbec ve všem v jejich životech. Velmi málo si opravdu uvědomují, proč se věci dějí tak, jak se dějí. Obvykle mají dohady, náhledy, domněnky, názory atd. o důvodech takových událostí, ale ve většině případů tyto jsou vědomými závěry, které velmi vzácně odrážejí pravdu o této situaci. Takové vědomé závěry nereflktující pravou realitu věcí, udržují lidi v sebeklamné a klamně modalitě bytí.

Taková situace zde popsaná ustanovuje velmi podivnou a negativně jedinečnou kondici, existující pouze zde na Zemi, která celkem vzato, činí lidské chování a postoj nepředvídatelným dokonce i pro ně samé. Nikdo přesně neví, jak bude reagovat od jedné situace ke druhé.

Tato nepředvídatelnost je pravou přirozeností aktivovaného a dominantního negativního stavu. Není nic předvídatelného o takovém negativním stavu. Ten je svou povahou nelogický, iracionální a nesoudržný. Jeho předvídatelnost je možná jen, pokud ve svém přirozeném stavu zařazení, dřímoty, zkrocení a úslužnosti stavu pozitivnímu. Ale v okamžiku, kdy ztrácí své přirozené rozpoložení, stává se nepřímým, nezdravým, patologickým a rozvráceným. V takovéto modalitě bytí není nic logického, racionálního, rozumného, stabilního a soustavného.

Lidé tedy falešně věří, že rozpoložení jejich života, jaké je nyní - život omezeného vědomí a panování nevědomých procesů - je přirozenou zdravou normální událostí a kondicí. Jsou na ni navyklí, strnule na ni lpí a velmi často mají smrtelný strach z objevu toho, co je za jejich zevním vědomím. Začnou věřit, že žádný jiný způsob života není možný nebo proveditelný. To je přesně to, co negativní stav chce, aby cítili, aby tomu věřili a aby si to mysleli. Pokud lidé považují takovou situaci za normální, přirozený, náležitý a správný stav věcí, budou udržovat negativní stav v aktivované a dominantní modalitě jeho bytí. Pokud je negativní stav v této modalitě existence, vynaloží všechny své síly a energie (ukradené pozitivnímu stavu) na to, aby udržel lidi právě tam, kde se nacházejí - věřící, že toto je jediný možný způsob bytí, a proto je to normální, přirozené, zdravé, správné a náležité. Je to začarovaný kruh vzájemných zpětných vazeb falešností a nepředvídatelností jejich následků.

Lidé se obávají objevit a připustit, že současná modalita jejich existence a životního stylu - panování nevědomých procesů, ohromná omezení nyní existujících vědomých procesů, nepředvídatelnost, nevědomost, problémy, tragédie, bědy atd. - nemá v sobě nic přirozeného, normálního, zdravého, správného a náležitého. Proto mají v mnoha případech tendenci odmítnout vše, co by je vedlo k tomu, věřit v opak.

Dobrym příkladem takovéto situace je strach některých lidí ze změněných stavů vědomí, jako např. hypnózy a autohypnózy. Obávají se zakusit něco, co je mimo a nad jejich takzvanou vědomou modalitou bytí. Velmi často považují takové zkušenosti za

abnormální, nepřírozené, nezdravé, nenáležitě a nesprávné. Z toho důvodu se po dlouhou dobu v dějinách vyhýbali takovým zkušenostem, což si racionálně zdůvodňovali nejbližšími prostředky. Přesto není nic vzdálenější pravdě, než považovat takový fenomén jako hypnóza a autohypnóza a podobné metody za nebezpečné, abnormální, nepřírozené, nezdravé atd. Právě přesný opak je pravdou. Takové jevy jsou nejnornější, nepřírozenější, nejzdravější, nejnáležitější, nejsprávnější a nejvíce duchovní. Jsou integrálními částmi výbavy lidské mysli pro přeměnění hluboké a široké mezery, rozkolu, který existuje mezi zevním vědomím a nevědomou myslí.

Duchovním faktem je, že normální, přirozenou a zdravou kondicí lidské existence je úplné a celkové vědomí, bez jakýchkoli nevědomých procesů, s plným uvědoměním a přístupem do všech úrovní, stupňů, oblastí, kroků a vrstev celkové jedincovy mysli. Cokoli méně než toto je nepřírozené, abnormální, nenáležitě a je výsledkem aktivovaného a dominantního negativního stavu.

Proto, cokoliv pomáhá přemostit a spojit různé úrovně a oblasti lidské mysli a cokoliv pomáhá překonat jeho současně existující nepřírozenou a patologickou kondici, je náležité, správné, přirozené, normální a zdravé a mělo by se praktikovat, využívat a procvičovat v širokém měřítku.

Dobrym příkladem takové normální, zdravé a přirozené kondice, která by měla trvale existovat v každém, je schopnost zažít změněné stavy vědomí takovými způsoby, jako je hypnóza a autohypnóza, a obzvláště schopnost vstoupit do takzvaného bdělého stavu plenární úrovně hypnózy. Tato zkušenost dává jedinci určité vhledy a porozumění ohledně toho, jaké je to fungovat normálně, přirozeně a zdravě. V této kondici je jedincovo vnímání multidimenzionální a zvětšeno téměř do jeho původní proporce. Jeden může simultánně vnímat a fungovat ze všech nebo z většiny úrovní vlastní mysli, ve všech dimenzích nebo ve většině dimenzí v tom okamžiku přístupných. Je s to chápat a vnímat, co je opravdu správné a náležité. Je schopen zažít mnoho jiných věcí, které je obtížné pochopit v omezeném vědomém uvědomění.

Taková zkušenost je tedy náležitá, správná, žádoucí a duchovně ospravedlněná a vede ke zdokonalení a obohacení jedincova života. Měla by být trvalou kondicí jedincova života.

Faktem je, že jakmile je negativní stav uveden zpět do své dřímající, suspendované, zkrocené a nápomocné kondice, bude se v lidském životě znovu aktivovat výše uvedený způsob bytí a žití a stane se trvalým stavem a procesem lidské mysli a její funkce s tím rozdílem, že bude nepředstavitelně větších, hlubších a mohutnějších rozměrů, než jsou lidé schopni zažít dokonce i na nejhlubší úrovni plenárního stavu hypnózy. (Tato náležitá kondice existuje v celém Stvoření, s výjimkou planety Země.) Konec konců za současně existujícího rozpoložení na Zemi jsou lidé, i na nejhlubší úrovni plenárního stavu hypnózy, do jisté míry pod vlivem aktivovaného a dominantního negativního stavu, který vkládá do jejich zkušeností omezení a restrikce.

Při pohledu na tato fakta je radno, aby lidé ve svých každodenních životech začali používat takové prostředky pozměňování jejich vědomí, jako hypnózu, autohypnózu, meditaci, hlubokou relaxaci, zpětnou biovazbu, řízenou představivost a podobné metody, které pomáhají lidem překlenout širokou mezeru, existující mezi jejich vnějším vědomým uvědoměním a nevědomou myslí, a dostat se do styku s Niternou myslí, aby odstartovala proces celkové eliminace nevědomých procesů.

Použit tyto metody je duchovně správné a náležité, protože kromě mnoha jiného přispívají k tomu, aby negativní stav byl opět uveden do nečinnosti, dřimoty, nápomoci a krotkosti, kam patří.

Jakmile je negativní stav plně ukázán a plně vstupuje do jedincova vědomí, získá se vhléd jeho současné nepřírozené kondice, která zapříčiňuje všechny druhy problémů a béd v lidském životě na Zemi. Uznání a přijetí této skutečnosti je prvním důležitým krokem k jeho eliminaci a navrácení do počátečního stavu.

Jediným způsobem, jakým může odhalení této situace za současného existujícího rozpoložení na Zemi být plodné, je sebezkoumání, sebehodnocení, sebezpytování, sebeurčování a neustálý kontakt a rozhovor s vlastní Niternou myslí a s Nejvyšším v ní za účelem naučit se být pánem vlastního života od Pána a centrem svého vlastního vesmíru od Pána. Tím, že se jedinec stává opravdovým pánem svého života od Nejvyššího a opravdovým centrem svého vesmíru od Nejvyššího, ruší své otroctví negativnímu stavu; a v jakém rozsahu se jeden stává více a více pánem vlastního života a centrem vlastního vesmíru z Pána, v takovém rozsahu se negativní stav stane více a více deaktivovaným, dřimajícím, služebným, zkroceným a opustí jeho vlastní život.

To je pro dnešek vše.“

POSELSTVÍ DVACÁTÉ OSMÉ

O duchovních válkách a metodách, taktikách a zbraních užitých v těchto válkách a o tom, jak souvztaží s lidskými pozemskými válkami

Výtah z knihy „Poselství z nitra“, str. 97 – 103, Poselství 28.

Dne 28. dubna 1982.

Dnes byla přijata od Nejvyššího následující poselství.

„Během přenosu těchto poselství a v knize „Základy lidské duchovnosti“ je často zmiňována duchovní válka.

Nyní by bylo prospěšné objasnit a připomenout si, co vlastně je duchovní válka a poznat druhy nástrojů, zbraní, taktik, metod a prostředků užívaných při vedení této války. Některé z těchto prostředků jsou zmíněné ve Swedenborgových spisech.

V této době ovšem nelze zjevit všechny tyto postupy. Fakticky je většina z nich úplně nepochopitelná pro někoho, kdo je v přírodním stupni a ve fyzickém těle.

Nicméně některé z těchto metod jsou tak běžné, že je lze snadno přehlédnout, aniž se pozná, že jsou součástí udávajícího se válčení negativních sil proti pozitivním. Toto přehlížení je nebezpečné, poněvadž si jedinec snadno navykne na takovýto stav věcí, kdy ho považuje za normální událost každodenního života a nevěnuje mu příliš pozornosti a nesnaží se dostatečně chránit před pokračujícím útokem. V těchto případech jeden může sám sebe shledat ve vážné šlamastice z toho, že je v negativním stavu a je jeho součástí.

Nyní si je třeba uvědomit, že iniciace, způsobování a napájení duchovních válek jsou vždy jednostranné. Vždy přicházejí z negativní strany. Negativní stav, jsa produkcí a fabrikací pekel a těch, kdož nejsou v absolutním stavu a procesu, má svojí přirozeností sklon být dočasného trvání. Ale protože je nejvyšší touhou a cílem je osvojit si pozici věčného trvání a nadvlády, aby dosáhl svého cíle, potřebuje se zachytit v absolutním stavu a procesu. Pouze z této pozice si může zajistit své věčné trvání a nakonec i nadvládu, protože se zde může stát součástí něčeho, co nelze zrušit či změnit. Avšak nic z negativního stavu nemůže být v absolutní kondici. Negativní stav je tudíž svou esencí i substancí své přirozenosti v neustálém protikladu k takovémuto uspořádání. Oponuje faktu, že nic v negativním stavu nemůže být v absolutní kondici. Tato opozice se projevuje ve formě neustálých útoků a ofenzív proti čemukoliv pozitivnímu a čemukoliv z pozitivního. Vzhledem k této situaci bude cokoliv z negativního stavu, pokud je v aktivovaném jsoucnu a bytí, vždy motivováno oponovat, útočit, být ofenzivní a vést lítou duchovní válku proti čemukoliv pozitivnímu.

Pokud se pozitivní stavu týká, svojí přirozeností jediné jsoucí opravdové reality nepotřebuje kvůli své pozici proti někomu nebo něčemu oponovat nebo útočit, protože vždy, od věčnosti do věčnosti, je ve své náležité a správné pozici a nemá žádnou potřebu svojí pozici měnit. Pouze negativní stav má neustálou potřebu svou pozici

měnit, aby si zajistil věčné trvání a nadvládu, kterou nemá. Negativní stav, jsa uměle zfabrikován někým, kdo nebyl a není absolutní, postrádá pravý smysl reality. Jeho realita může být aktivována pouze někým, kdo ji ze své vlastní svobodné vůle přijme za pravou realitu. Žádná jiná modalita bytí není pro negativní stav možná a ani proveditelná. Z tohoto důvodu se negativní stav nachází v neustálém procesu usilování stát se pravou realitou jsoucná a bytí nezávislou na podmínce nutnosti být aktivován procesem chtění a přijetí. Tato snaha se jeví ve formě neustálého útoku s cílem prosadit se a přežít. Musí napájet vůli lidí, aby ho přijali jako realitu. Takové neustálé napájení se jeví ve formě duchovních bitev.

Nicméně, pozitivní stav není závislý na nutnosti být aktivován něčí vůlí, protože je vždy realitou v sobě a sebou, jsoucí samou přirozeností Nejvyššího, kdož je nestvořený a nepocházející z nikoho ani ničeho. Nejvyšší - tedy pozitivní stav - je Jeden, Kdož vždy jest. Negativní stav je něco, co nikdy reálně není sebou ani v sobě. Může existovat jen dle principů života, ukradených z pozitivního stavu, aktivovaných vůlí a přijetím někoho, kdo byl stvořen a započat Absolutním stavem.

Vzhledem k této situaci pozitivní stav nemůže nikdy počít žádné války, útoky, bitvy atd. Avšak jelikož je stále napadán negativním stavem, musí bránit sebe, svou pozici a své Stvoření proti válečnému a krvežíznivému negativnímu stavu.

Bylo by omylem domnívat se, že duchovní války jsou vedeny mechanickými nástroji a zbraněmi, které fyzicky zabíjejí lidi na Zemi. V duchovním světě nikdo nemůže ani nesmí být zabit. Avšak, jak Swedenborg od Pána upozornil, cokoliv se stane v duchovním světě, má své důsledky a souvztažnosti v přírodním světě. V tomto případě se duchovní nástroje a zbraně i duchovní války jeví v přírodním světě na planetě Zemi ve své konkrétní formě. Takové války jsou ovšem omezeny na duchovní svět lidí ze Země a na planetu Zemi. Takže cokoli je duchovní v duchovním světě, stává se přírodním ve světě přírodním. Z tohoto důvodu se takovéto duchovní války a duchovní zbraně na přírodní úrovni planety Země jeví ve formě přírodních válek s mechanickými prostředky a přírodními zbraněmi na zabíjení a ničení fyzických těl, což je lidmi považováno za smrt. Samozřejmě nikdo neumírá, pokud jde o jedincova ducha a duši. Těmito prostředky může být zničena pouze fyzická forma. Ale protože lidé na Zemi jsou ve svých zevnějšnostech umístující do nich všechny své životní hodnoty a jsouce názoru, že existuje málo, pokud vůbec něco, mimo jejich zevnějšnosti, věří, že skutečně zemřou a jejich fyzickou smrtí pro ně všechno skončí. To je samozřejmě falešná víra, uvalená na ně aktivovaným a dominantním negativním stavem, s kterým se ztotožnili. Tímto ztotožněním umožňují negativnímu stavu být reálným, dávajíce mu život a energii, aby pokračoval ve svých duchovních válkách.

Pokud se situace v duchovním světě týče, ukázal Swedenborg od Pána, že proces duchovních válek je čistě duchovní. Ale vzhledem k zákonu souvztažnosti projevuje se též skrze korespondenční prostředky. To znamená, že v procesu takových duchovních válek se v oblastech a stavech, kde je v aktivovaném módu, jeví, jako by zde byla doslovná krvavá bitva s použitím všech druhů rafinovaných zbraní, dávající jednomu pocit, že toto je pravá realita. Toto jsou však symbolické obrazy a promítnuté fantazie, které se materializují v takových jevech, aniž by měly jakoukoli hmatatelnou, pevnou realitu ve formě hmoty, jak je tomu v přírodním stupni.

Takže pokud by někdo z nějaké vzdálenosti pozoroval tyto duchovní války, aktuálně by pozoroval a v plném měřítku zkušenostně zažil velmi vychytralou bitvu se všemi jevy fyzické reality, jak je známá na planetě Zemi, jenže ještě vychytralejší a složitější. Nicméně, kdyby mohl přijít blíže k jejich oblastí, neviděl by obrazy, symboly ani žádné jevy, jeho osobní prožitek by byl zcela odlišný. Shledal by sám sebe, jak je atakován

ve svém duchu a mysli prostředky odpovídajícími bitvám myslí.

Aby se lépe rozumělo tomu, co se míní duchovními válkami, bylo by užitečné vypočítat některé metody, taktiky a zbraně užívané negativním stavem v těchto válkách a některé metody obrany užívané pozitivním stavem. Jak bylo výše zmíněno, většina těchto metod nemůže být pochopena někým, kdo se nachází v přírodním stupni a fyzickém těle na Zemi. Proto je tento výčet omezený pouze na ty oblasti zbraní, které jsou lehce pochopitelné a rozeznatelné lidmi na Zemi.

(1)

Všechny duchovní bitvy jsou vedeny v první řadě idejemi, myšlenkami a pojetími. To jsou nástroje a zbraně, které jsou v procesu neustálé manifestace.

Jak bylo přesně ukázáno v „Základech lidské duchovnosti“, cokoliv existuje, existuje svojí ideou, myšlenkou a pojetím. Nic nemůže existovat bez prvotní ideje své existence. Realita čehokoliv je tedy určena ideou jeho reality. Jestliže není žádná idea reality, není vůbec žádná realita.

Duchovní princip jsoucna a bytí je využit negativním stavem, aby udržoval své jsoucno a bytí, neboli jinými slovy, aby udržoval svou realitu. Toto je dosaženo neustálou projekcí idejí, myšlenek a pojetí všeho negativního, protivného a opačného k lásce i moudrosti, dobru i pravdě a dobročinnosti i k víře nebo Nejvyššímu, Kdož je vším pozitivním. Produkcí takovýchto negativních idejí, myšlenek a pojmů může negativní stav udržovat svoji existenci.

Když jsou všechny negativní síly shromážděny ke svému útoku, všechny vytvářejí kumulativní snahu promítat do každého v pozitivním stavu takové negativní ideje, myšlenky a pojetí. Výstup tohoto kumulativního úsilí je tak ohromného rozsahu a velikosti, že pokud by úspěšně dosáhl jedincovu mysl v její celkovosti, okamžitě a bez jakýchkoli stop by všechno v této mysli zničil spolu s půlkou vesmíru. Jediný způsob, jak by kdokoli mohl přežít tento útok, je prostřednictvím obranného systému stvořeného pozitivním stavem. Je třeba si pamatovat, že pozitivní stav ve své celosti daleko početně převyšuje negativní stav v jeho celosti, protože negativní stav je omezen pouze na jedno místo (pekla lidí ze Země a na planetu Zemi). Takže pozitivní stav ve svém souhrnu protikladně vyvažuje všechno negativní tím, že protikladně promítá do veškerého Stvoření a každého zúčastněného v této bitvě všechny pozitivní myšlenky, ideje a koncepty lásky, moudrosti, dobra, pravdy, dobročinnosti a víry. Kumulativní účinek tohoto výstupu je tak geometricky znásobeného rozměru a velikosti, že úplně blokuje destruktivní snahu idejí, myšlenek a konceptů negativního stavu. Faktem je, že ve většině případů musí pozitivní stav zmírnit svůj výstup, aby zcela nezničil ty, kteří jsou na negativní straně. Musíte si neustále pamatovat, že účelem pozitivního stavu není nikdy destrukce nikoho, ale místo toho spása. Nejvyšší je Absolutní Láska a Moudrost. Přirozeností takové lásky a moudrosti je spása, ochrana a věčné pokračování kohokoliv, kdo je sentientní. Koncept destrukce je s touto přirozeností neslučitelný. Navíc musí mít jedinec vědomě na mysli fakt, že není nutné, aby ti, co se nacházejí v negativním stavu, tam byli navždy. Jednou či jindy budou moci od něho upustit a připojit se k silám pozitivního stavu, stávající se tak hodnotnými a velmi zkušenými členy. Proč by tedy někdo spěchal ničit někoho s touto přirozeností ?

Pouze negativní stav má neutuchající touhu, chtíč a cíl na věčnost ničit kohokoliv v pozitivním stavu, aby snížil počet jeho účastníků a přivedl ho do bodu postupné slabosti, aby tak pozitivní stav mohl být nakonec zcela zničen a negativní stav by převládl. Samozřejmě je to šílená a bláznivá představa, poněvadž pokud by taková věc

jako destrukce pozitivního stavu byla možná, nic jiného, obzvláště ne negativní stav, by nemohlo přežít či existovat ani zlomek sekundy. Vždyť negativní stav žije z pozitivního a jeho energií (i když ukradených). Jak by jinak mohl přežít ? Toto je důvod, proč všechny destruktivní snahy negativního stavu jsou úplně iracionální, nelogické, šílené a marné. Konec konců je ale jeho přirozeností být takovým.

Jak je upozorněno jinde, v procesu existence pekel negativní stav nestagnuje ve svých metodách vedení války. Je velmi „vynalézavý“ ve své produkci všemožných myšlenek a konceptů, které jsou narůstajícím způsobem stále více a více lstivější, rafinovanější, komplexnější, mocnější, chytřejší a zdánlivě efektivnější.

To koresponduje s fyzickými vynálezy rafinovanějších zbraní fyzického ničení lidmi na Zemi. Důvod, proč lidé na Zemi mohou vynalézt takové zbraně, je v tom, že pekla vyvolávají nové negativní ideje, myšlenky a koncepty, které nacházejí svou konkrétní manifestaci na Zemi v přírodním stupni ve formě fyzických zbraní. Lidé na Zemi by nevynalezli vůbec nic, pokud by se ideje k těmto vynálezům nejprve nevyskytly v duchovním světě. To je pravdou o čemkoli, nejenom o zbraních. Aby tento proces pochopil, jeden odkazuje na Swedenborgovy spisy a „Základy lidské duchovnosti“.

Tyto zbraně a taktiky můžete srovnat s nukleárními zařízeními, řízenými střelami, bombami, tanky, dělostřelectvem atd., jak existují na planetě Zemi.

Pochopení tohoto faktu může jednomu dát vhléd ohledně toho, proč je tak důležité zachovávat v sobě pouze pozitivní ideje, myšlenky, koncepty a všemi prostředky odmítnout jakékoliv negativní, protivné a opoziční ideje atd., které jsou promítány negativním stavem pekel. Činí-li takto, jedinec v sobě, evokuje obranný systém pozitivního stavu a přispívá k oslabení negativního stavu jak uvnitř sebe, tak i v universálním smyslu.

S jistotou lze říci, že všechny ostatní zbraně, taktiky a metody užívané negativním stavem v jeho duchovních válkách jsou odvozeny z principů popsaných v tomto bodě.

(2)

Metody přesvědčování, namlouvání, obviňování, vytváření pocitu nesprávného konání a vkládání pocitu viny se kumulativně odvozují z výše zmíněných zbraní.

Tato negativní přesvědčování jsou oblíbená a využívána negativními silami a do jisté míry korespondují s ručními typy zbraní, užívaných na Zemi, jako např. pušky, granáty, bazuky, miny atd.

Negativní stav ve své kumulativní snaze neustále promítat do členů pozitivního stavu a do svých vlastních členů všechny druhy přesvědčování, negativní přirozenosti a falešné interpretace „dobra a pravdy“, jako např. naznačování co do možnosti, že se jeden nachází v deformacích dobra a pravdy, přímého obviňování z bytí ve stavu překroucení, vkládání pocitu, že jeden vždy dělá něco strašně špatného a že by měl být potrestán, neustálé viny za všechno, co se děje v jedincově „uvnitř“ i „vně“ atd., čehož seznam by mohl být nekonečný.

Prohnanost, vychytralost a nebezpečí těchto taktik spočívá ve faktu, že se taková negativní konotace zdá přicházet jakoby z nitra jedincovy vlastní mysli a ten má sklon věřit, že ve skutečnosti je jejich producentem a že hovoří jeho svědomí. Jestliže je to takhle, pak to musí být pravda. Proto se cítí bezcenný, k ničemu, zasluhující bídu, utrpení, neštěstí a věčné zatracení. Samozřejmě neexistuje žádný hmatatelný důkaz, že toto pochází z „uvnitř“, ale oblíbený trik negativního stavu je hrát svou starou notu

víry různých náboženství v to, že jedinec není nic než zlo, které je uvnitř i venku a že na jedincově existenci není nic dobrého ani pozitivního. Tato běžná falešná víra se zvětšuje interprety doslovného významu Bible, špatnými výklady Swedenborgových spisů a mnohým jiným. Pokud jeden pokračuje v takovéto víře, nevyhnutelně se odevzdává tomu, aby cítil negativní myšlenky o sobě samém, jež jsou nasycovány všeprostupujícím pocitem viny, pocitem nesprávného konání, naznačování toho, že jeden nezasluhuje nic dobré a pozitivní atd. Toto jsou všechny zbraně negativního stavu, které používá ke zničení všeho pozitivního. Kdykoliv se jim věří a přijímají se, potom je napájen a podporován negativní stav.

Realita této situace je však zcela odlišná. Protože každý naživu má uvnitř sebe Niternou mysl (jinak by nemohl žít), má každý v sobě přítomnost Nejvyššího. V takové přítomnosti Nejvyššího uvnitř vlastní Niterné mysli je dobro a pravda jedincovy existence, bez ohledu na to, jak zlým by se jeden zevně zdál, nebo na to, jak mnoho by se zdál ztotožněný se zlem a nepravdou.

Bylo by duchovní ohavností tvrdit, že všechno v lidské mysli je zlé a falešné, poněvadž to by znamenalo, že přítomnost Nejvyššího v jedincově Niterné mysli je také zlá a falešná. Zlo jedincova vlastního stavu je určováno vlastním postojem a pozicí vůči této přítomnosti. Pokud se odmítá přítomnost Nejvyššího ve vlastní Niterné mysli a nebo dokonce odmítá existenci samotné Niterné mysli, jeden se ztotožňuje s negativním stavem, kdy oponuje zdroji všeho pozitivního. To ovšem neznamená, že takováto pozice a postoj ochuzuje jedince o schopnost se od něj oprostít. Schopnost jednoho odpoutat se od vlastního negativního postoje a pozice směrem k přítomnosti Nejvyššího a schopnost přijmout tuto přítomnost ustanovuje jedincovo věčné dobro a pravdu. Bez takovéto schopnosti by nemohl přežít ani dýchat. Proto tvrdit, že člověk není nic než zlo, je hnusnou a odpornou zbraní negativního stavu, kterou využívá v duchovních válkách proti stavu pozitivnímu.

Je nutné opravit toto obecně přijaté překroucení, jež je výsledkem falešné interpretace doslovného významu Bible, některých výroků ve Swedenborgových spisech atd. Ve skutečnosti to znamená, že lidé sami o sobě, bez přítomnosti Nejvyššího v jejich myslích, by neznamenal nic víc než zlo. Poněvadž jediným zdrojem všeho pozitivního je Nejvyšší, nedostatek Jeho/Její přítomnosti ve vlastní Niterné mysli značí postrádání čehokoliv pozitivního. To by také znamenalo, že by nikdo nemohl být ani existovat. Opakuje se znovu, že to, co tyto doslovné výroky označují, je potencialita stát se negativním. Být skutečně v doslovném smyslu 100 % negativní je naprostý nesmysl, protože odejmutí Nejvyššího z vlastní Niterné mysli by znamenalo okamžitou a věčnou smrt.

Proto není moudré pohlížet na věci ve finalistických kondicích, stavech a procesech. Prohlašovat, že člověk není nic víc než zlo znamená prohlašovat, že člověk je absolutně zlý. Toto je finalistický výrok. Být absolutně zlým znamená, být nestvořeným a bez původu; znamená to, že zlo je absolutní a vždy je, a proto nemůže být nikdy změněno nebo zrušeno. Jestliže jeden je zlý v tomto spoluvýznamu, nemůže se udělat nic pro změnu vlastního stavu a rozpoložení. To také znamená, že tu je ještě jedno absolutní bytí vedle Nejvyššího. Taková tvrzení se vzájemně vylučují, protože logicky nemohou existovat dva stavy v absolutní kondici. Pokud by mohly, více by už nebyly absolutními.

Přemlouvání, použité negativním stavem jako zbraň v jeho válkách, sestává z přesvědčování lidí, aby věřili, že negativní stav je sám sebou a v sobě absolutní, že je nestvořen a nepochází z Nejvyššího a že lidé jsou zlí a zatracení. Proč by se lidé měli snažit být něčím jiným, jestliže bez ohledu na to, co dělají nebo v co věří, zůstane

vždy „faktem“, že nejsou ničím jiným než zlem a že to je jejich věčný osud ? Takové přesvědčení vede a udržuje lidi v negativním stavu, zabraňujíc jim, aby věřili, že je pro ně možné být dobrými.

Jedním z mnoha důvodů inkarnace Nejvyššího na Zemi ve formě Ježíše Krista bylo ukázat lidem, že i oni mohou být dobrými tím, že přijmou za fakt přítomnosti Nejvyššího v nich. Poukázal na to, že Otec byl v Něm a že On byl v Otci. Navíc ukázal, že On je v nich a oni jsou v Něm. Přijetím tohoto aktu dělá jedince méně a méně negativním a více a více samým sebou, což je pozitivní.

Pozitivní síly ve své kumulativní snaze neustále vyvažují metody a taktiky války negativního stavu tím, že stále zdůrazňují přítomnost Nejvyššího v Niterné mysli, zdůrazňující možnosti každého, aby byl lepší lidskou bytostí a rozvíjel se duchovně na věčnost, a neustále připomínají lidem, že nepozorovaná odvádění, přesvědčování, obviňování, pocity nesprávného konání a viny atd. nejsou z nitra, jak negativní stav chce, aby uvěřili, že jsou uvaleny z vnějšku negativním stavem a lidé je mohou přijmout nebo odmítnout. Lidé jsou vinni jen do té míry, jakou přijímají tato namlouvání a přesvědčování a věří těmto namlouváním a přesvědčováním ohledně toho, že jsou vinni. Ne více a ne méně.

Tato situace silně zdůrazňuje důležitost denního sebezkoumání a sebezkoušení, aby se určil zdroj těchto namlouvání, přesvědčování, pocitu nesprávného konání a viny atd. Tímto způsobem je jeden schopen se oddělit od jakýchkoli takových vnučování a přestat věřit, že přicházejí z jeho nitra. A znovu se opakuje, že v dějinách negativního stavu a jeho válek se tyto zbraně stávají více a více rafinovanějšími, lstivějšími, věrohodnějšími a efektivnějšími. Ale tak je tomu u obranných zbraní pozitivního stavu.

(3)

Třetí oblíbenou zbraní používanou negativním stavem v jeho duchovních válkách proti pozitivnímu stavu je vlévat a vkládat do lidí pochybnosti, podezření, zmatky, rozpaky, neurčitosti, nejistoty, váhavosti, otálení, obavy, pocit nebezpečí atd. Tyto zbraně mohou být srovnány s různými malorážnými palnými zbraněmi, které mají více osobní povahu, obvykle pro vlastní sebeobranu v lidském smyslu.

Tyto taktiky udržují každého v neustálém stavu pochybnosti, podezření ohledně sebe, vlastních idejí, dostižení, duchovnosti, existence Boha atd. vnášejíce do lidských životů zmatek, rozpaky, nejistotu, váhání, otálení atd. a odepírajíce jim pocit stability, jistoty a bezpečí.

Takové způsoby infuze a implantace těchto rozpoložení do lidských myslí se stávají více a více rafinovanějšími, lstivějšími, jsoucími na úrovni doby a věrohodnějšími. Pokud by neexistovala neustálá kumulativní vyrovnávací snaha a ochrana z pozitivního stavu, většina lidí by podlehla a stala by se snadnou kořistí negativního stavu.

Pozitivní stav přenáší neustále do lidských myslí s mnohonásobnou intenzitou pocit jistoty, ochranu, důvěru, víru, spoléhání se, bezpečí a zabezpečení, stálost a všechny ostatní pozitivní pocity a postoje, které zcela podkopávají nesmírnou snahu negativního stavu zaplavit duchy, duše a těla negativními postoji a pocity.

Znovu se radí, aby jeden pečlivě zhodnotil zdroj vlastních pochybností, zmatků, nejistot atd. a oddělil se od nich poznávaje, že jsou střelami neustále vystřelovanými v procesu duchovních válek. Tím, že tak činí, se tyto výstřely transformují do neškodných šťouchanců, neschopných ublížit. Jedinec vyzve vlastní Niternou mysl na

pomoc a požádá Nejvyššího, aby vybudoval trvalý štít duchovní jistoty proti takovýmto útokům.

(4)

Čtvrtá zbraň, použitá negativním stavem v jeho duchovních válkách proti pozitivním silám, je neustálý pokus kumulativním způsobem zaplavovat lidského ducha, duši a tělo touhami, přáními, chtěními a záměry negativní povahy, jako je např. chtění učinit něco zraňujícího a škodlivého sobě samému či ostatním.

Tuto zbraň lze srovnat s dýkami, noži, bodáky atd., které mohou být stejně smrtelné, jako jakákoliv výzbroj negativního stavu, protože se používají potají, v tichosti a temnotě.

Účelem je udržet kohokoliv ve stálé kondici chtění, toužení a tíhnutí po něčem negativním, podvodném, sobeckém, bezohledném, impulzivním, nutkavém, iracionálním, nelogickém atd., zadržujícím lidi před tím, aby mysleli logicky a racionálně a způsobující u nich, že se do něčeho impulzivně a nutkavě pouštějí bez jakéhokoli viditelného důvodu.

Na druhé straně pozitivní síly ve své kumulativní snaze neustále do lidských myslí promítají pozitivní, dobré, láskyplné, laskavé a moudré touhy, přání, chtění, úmysly atd., které vyrovnávají negativní síly až do okamžiku jejich oslabení, zneschopnění a zabraňují jim totálně uspět. Podporují logiku, rozum a racionalitu, čímž ovládají impulzivní, nelogické, iracionální, zraňující a škodlivé chování a činy.

V tomto případě se také radí prozkoumat zdroj takových negativních tužeb, přání, chtění, sklonů atd. a rušit je pozitivní vůlí, tužbami, přáními, chtěními a sklony být milujícími, moudrymi, chápajícími, laskavými, racionálními, logickými a trpělivými. Toto je jedna z nejlepších obranných zbraní, které může jedinec mít proti silám negativního stavu.

(5)

Konečně pátou zbraní negativního stavu v jeho duchovních válkách proti pozitivním silám je produkce, vštěpování a udržování negativních emocí, jako strachu, úzkosti, starosti, zlosti, nepřátelství a násilí v lidském duchu, duši a těle. Sem také patří strach ze smrti a věčného zatracení vyvěrající z mylných náboženských věr. Velmi často jsou početná náboženství produkována a fabrikována v peklech a jsou neustále přenášena do všech oblastí lidské existence, aby udržovala lidi v takovém strachu, úzkostech, starostech, poslušnosti a slepotě, to vše ve jménu Boha.

Tohle je jedna z nejoblíbenějších zbraní negativního stavu (produkce různých forem náboženství a jejich bláznivých doktrín) a může být strašnou a smrtelnou.

V lidských pozemských pojmech mohou být tyto zbraně srovnány s rafinovanými ručními bojovými zbraněmi, kdy jeden může obratem ruky ihned zabit.

Samozřejmě tréninkem, použitím a aplikací této zbraně se stávají více a více rafinovanějšími, efektivnějšími a věrohodnějšími. Jediný důvod, proč lidé stále žijí a jsou na živu, je kvůli protiváze a protiprojekci kumulativního úsilí všech pozitivních sil pozitivního citění a emocí radosti, štěstí, spokojenosti, uspokojení, slasti, potěšení, míru, klidu, pokoje, smíření, tolerance, principů duchovní homogenity náboženství a podobných pozitivních pocitů do duchů, duší a těl lidí. Ruší jakoukoli možnost negativních pocitů, aby se permanentně udržovaly a způsobovaly škody, které by mohly mít věčný účinek.

Takže at' negativní stav počne jakékoli nové zbraně a taktiky, tyto jsou ihned vyvažovány snahami pozitivního stavu vytvářet nové obranné zbraně, které neutralizují jakýkoli trvalý účinek zbraní útočných.

Pokud se týká této situace, radí se odloučit se od negativních pocitů a anulovat je pocity pozitivními v okamžiku jejich útoku. Jestliže to dělá jedinec důsledně, časová období mezi útoky vedené negativními silami se prodlužují až do doby, kdy jsou buď méně časté anebo snadno odrazitelné bez jakéhokoliv poškození jedincovy duchovní, mentální, emocionální, volní, intelektuální a fyzické stability. Tímto způsobem pomáhá konečné porážce negativního stavu.

Toto jsou některé ze zbraní, které se používají v duchovních válkách. Srovnáním s fyzickými zbraněmi lidí na Zemi, které mají původ v idejích v duchovním světě, může jedinec do jisté míry pochopit, jak fungují a co všechno může ze svých sil své Niterné mysli a přítomnosti Nejvyššího v ní udělat, aby je neutralizoval a učinil je neškodnými. Jak bylo dříve zmíněno, poslední duchovní válka skončila ztrátou všech pozic a vlivů negativního stavu. Stáhli se zpět do pekel, kde se nyní připravují na další válku se strašnějšími zbraněmi atd., aby tentokráte bojovali na přírodní úrovni (jejich poslední baště).

Můžete být ujištěni, že pokud bude jeden následovat principy života a duchovnosti, jak jsou zjeveny v „Základech lidské duchovnosti a ve všech těchto „Poselství z nitra“, bude ochráněn a zajištěn Nejvyšším před jakýmkoliv ublížením, poškozením a následky této války. Nic špatného se této osobě nemůže stát. Následuje-li tyto principy ze své vůle a dle svobody volby, je zabezpečený ve věčném postavení pozitivního stavu a v duchovním rozvoji.

To je pro dnešek vše.“

POSELSTVÍ DVACÁTÉ DEVÁTÉ

O zdroji lidských problémů, béd a strádání a o tom, jak je překonat

Výtah z knihy „Poselství z nitra“, str. 104 – 107, Poselství 29.

Dne 29. dubna 1982.

Dnes byla obdržena od Pána následující poselství.

„Problémem u mnoha lidí na Zemi je, že velmi často považují sebezkoumání, sebehodnocení a vcházení „dovnitř“ do své Niterné mysli za zaneprázdnění, které je nemorální, nezdravé a nebezpečné. Proto věnují malou pozornost či zřetel tomu, co se v nich děje. Fakticky dělají vše, co je v jejich moci, aby se neobraceli do sebe samých, do svého nitra a naslouchali svým niterným myšlenkám, pocitům, vjemům a intuicím. Namísto toho mrhají svými vzácnými energiemi a svým časem tím, jak se udržují ve svých zevnějšnostech čili „vně“, zabývajíce se zevními záležitostmi, úmyslně se udržujíce zaneprázdněnými všemožnými pracemi, pochůzkami a činnostmi, které je úspěšně zdržují před stykem s jejich Niternou myslí, a fakticky tedy se sebou samými a s jejich Stvořitelem.

S tímto postojem není překvapující, že lidé sami sebe neznají a jsou nepředvídatelní co do svého chování a postojů. Prostě nemají čas objevit sami sebe, poznat sami sebe, chtít sebe, cítit sebe a prožívat sami sebe takové, jací skutečně ve své esenci a substanci jsou. Namísto toho se honí dokola naslouchajíce tomu a přijímajíce to, co řekli jiní, jak na ně jiní nahlízejí, uvažují o nich, hodnotí je a co ostatní od nich očekávají, přičemž berou za dané, že jsou skutečně takoví, jak je vnímají ostatní. Protože tomu věří, ztotožňují se s takovými svými zevními počítky a očekáváními a ze všech svých sil se řídí tím, aby byli takovými, zatlačujíce, potlačujíce, zarážejíce a neberouce na zřetel úpěnlivý hlas svého vnitřního, reálného já, jež je znásilňováno a hrubě tepáno takovým postojem a životním stylem. Tuto situaci považují za normální a stávají se tedy výsledkem své zevní věštby, která naplňuje samu sebe. Vše ostatní považují za nebezpečné, nejisté, nezdravé a vedoucí k šílenství. Není neobvyklé slyšet naivní výrok jako: „Vidíte, tak dlouho se zabýval sám sebou, že to z něho udělalo šilence a museli ho zavřít.“ či podobné výroky.

Mnozí lidé si nechtějí připustit a uvědomit, že takový postoj je zvrácením univerzálního řádu, a že je tedy fakticky velmi nebezpečný, neopatrný a nezdravý. Přivádí lidi do všemožných duchovních, duševních, emočních, intelektuálních, volních, sexuálních, sociálních a fyzických problémů, poruch a bláznovství.

Tato situace je ovšem důsledkem převládajícího negativního stavu, který existuje na Zemi v aktivovaném a dominantním módu.

Jednou z největších zbraní negativního stavu a jedním z důvodů toho, že je tak úspěšný (jak dosvědčují veškeré lidské dějiny), je to, že lidi zaměřil na zevnějšek sebe samých a do jejich mysli jim vložil ideu, že být uvnitř sebe samého vede k šílenství a ke všemožným druhům duševní nestability, poruch a chorob.

To je ovšem tím největším zfalšováním a zvrácením reality ze všech. Ve skutečnosti je přesný opak pravdou. Být neustále zaneprázdněn tím, co je vně sebe samého, vlastním zevním prostředím a tím, co ostatní považují a očekávají, že je vlastní reálné já, je tím, co způsobuje lidské problémy, neduhy, strasti a šílenství.

Jak se již před tím ukázalo, vede takový obrácený a zvrácený postoj k porušení duchovního principu vyváženého života a žití (viz poselství ze dne 24. dubna 1982). Jedním z výsledků tohoto porušení je to, co se s lidmi na Zemi děje po tisíciletí.

Pokud lidé vůbec doufají, že dosáhnou na Zemi a v sobě míru se spravedlností a štěstím, potřebují se nejprve naučit uplatňovat tento vyvažující princip života. Znamená to, že se musí naučit obracet do „nitra“ a věnovat pozornost tomu, co je tam. Pak z této pozice smí a mohou patřit ven, aby viděli realitu skrze své vlastní oči, a nikoli skrze oči někoho či něčeho jiného. Tím, že se realita vnímá skrze někoho či něco jiného a jeden zůstává slepým ke svému vlastnímu pozorování, se věci neustále deformují a nevidí se takové, jaké jsou. To znamená žití v iluzi reality. Žádný div, že lidé mají tak mnoho problémů.

Přesto asi někoho napadne, že pokud je dle jejich standardů a očekávání správný převažující náhled ohledně udržování se vně sebe samého, pak proč lidé dospívají do situace, že se tak obávají nalézt sebe samé? To je paradoxem negativního stavu; je to nelogické, iracionální a bláznivé.

Toto je tedy tím, čím zvrácený řád univerzálních principů vůbec je. Je nutné uvést vše do jeho pravé perspektivy v souladu s náležitým řádem věcí a postupů.

Jak bylo předtím ukázáno v „Základech lidské duchovnosti“ a v těchto „Poselstvích z nitra“, je náležitý univerzální řád Stvoření z „uvnitř“ do „vně“, a někdy z „vně“ bez jakéhokoli zřetele k „uvnitř“. Okamžikem, kdy „uvnitř“ do „vně“ je umístěno do dominantní pozice, zaráží veškerý přístup do „uvnitř“, odkud bere veškeré energie pro svou existenci. Takovým aktem je ustanoven stav neustálého potlačování „uvnitř“ a, jako výsledek, lidé skutečně „nežijí“, ale strádají. Lidský život se stává neustávajícím řetězcem bídy, strádání, válek, zločinů, nemocí a všemožných problémů, jejichž seznam je opravdu nekonečný. Takový život není pravým životem, ale je iluzí a padělaným životem. Lidé žijí v klamu a iluzi věříce, že toto je nejenom pravým životem, ale jediným možným a k mání jsoucím životem v jsoucnu a bytí.

Takové myšlení je výsledkem dominujícího a aktivovaného negativního stavu, v němž lidé sami sebe lapají do pastí svým mylným systémem víry.

Aby se tato situace napravila, radí se provést určité kroky, které se nabízejí v těchto „Poselstvích z nitra“.

Dodatečně je tu několik přídavných bodů hodných uvážení pro praktikování ve vlastním životě toho, jak ustanovit náležité a řádné plynutí života a všech jeho duchovních principů žití. Následující body jsou v jistém smyslu rozpracováním a snad opakovaním a rozšířením všech ostatních předešle uvedených.

(1)

Samotný první důležitý krok v tom, jak uvést věci ve vlastním životě do řádu, je uznání a přijetí faktu, že přehnané zabývání se „vnějškem“, zatímco obrácení se k „uvnitř“ se považuje za nebezpečné, nebezpečné a nezdravé, je nesprávné. Je zdrojem mnoha lidských problémů a porušení duchovního principu vyváženosti každodenního žití (viz

opět poselství ze dne 24. dubna 1982). Jakmile se jeden podejme na tento první krok tím, že se začne tázat a probírat starý životní styl „vnějškovosti“, povede ho to k odstranění umělého strachu vyvolaného negativním stavem před vcházením do sebe samého.

Radí se uznat a přijmout fakt, že strach ze sebe samého je nejničivějším a nejškodlivějším strachem ze všech, protože jednoho olupuje o vše, čím je. Namísto toho se radí, aby jeden k sobě přistupoval s důvěrou, vírou a spoléháním se; s láskou, péčí, oceněním a respektem; přijímaje fakt, že jeho Niterná mysl, niterné já, kde je Nejvyšší vždy přítomen, je ten pravý a jedině možný zdroj poznání, moudrosti, lásky a štěstí, a je určovatel smyslu opravdové reality. Jestliže jeden začne myslet a cítit v tomto smyslu, je na dobré cestě ven ze šlamastik vlastního života produkovaných starým životním stylem zevnějšností čili „vnějškovostí“. Ale tento krok se musí podejmout první. Je to jako uvést se do původního stavu, aby se začalo myslet z vlastního nitra, a nikoli z vlastního vnějšku.

Je radno strávit nějaký čas denně v praktikování tohoto způsobu aktivního myšlení, chtění, pocitování a jednání, jak se popisuje předtím (viz poselství ze dne 23. dubna 1982).

(2)

Dalším důležitým krokem v procesu opravy vlastního chybného životního stylu je připuštění duchovního faktu, že štěstí a význam života nelze nalézt v zevnějšnostech a ve vlastnictví hmotných statků. V nich není nic, co by mohlo opravdu inspirovat, motivovat anebo poskytovat pocit naplnění a uspokojení z bytí naživu. Toto je velmi důležité uznání, pomáhající jednomu, aby přestal vyhledávat hodnoty tam, kde nejsou žádné. Nelze nic změnit, aniž se prvně tento fakt nepřipustí. Opět se opakuje, že radí zabývat se aktivně tím, aby se k tomuto faktu obrátilo čelem s tím, že se připustí, že je pravdivý, a že se opakuje ve vlastním myšlení, cítění, chtění a jednání. Jestliže takto činí, jeden se připravuje na změnu.

(3)

Třetím důležitým krokem v tomto počínání je uznat, že vlastní život není tím, čím by měl být, a že je nutné něco učinit ohledně změny jeho obsahu, významu a účelu. Jinými slovy se radí, aby se prostě připustilo, že se jeden potřebuje změnit. Bez takového připuštění nebude se pocitovat žádná potřeba změny. Bez potřeby změny nelze žádnou změnu zahájit.

Radí se tudíž aktivně se denně zabývat rozvíjením potřeby změny ve vlastním životním stylu v souladu s duchovními principy tím, že se připouští fakt, že je potřeba změny.

(4)

Čtvrtým důležitým krokem v tomto aktivním procesu je nalézání náležitých a správných nástrojů, cest a prostředků změny nejlepším možným způsobem souhlasným s esencí a substancí vlastní veškeré mysli a osobnosti. Jinými slovy je nutné nejprve uznat, že jeden doposud nenáležitě využíval, cokoli má, a nástroje, způsoby a prostředky, které ve svém životě používal, nedokázal upotřebit a přivodit ve svém životě náležitý duchovní a tvořivý mód žití. Takže jeden musí připustit, že je nutné nejprve odstranit staré nástroje, způsoby a prostředky žití, jelikož ty ve své činnosti úplně selhaly. Jakmile se tento fakt připustí a je z vlastní vůle vyjádřena žádost po potřebě nahrazení novými nástroji, způsoby a prostředky žití a po nalezení nových nástrojů, způsobů a prostředků žití, které jsou adekvátnější a náležitější k pravému životu, jeden pak může přistoupit k předložení prosby své Niterné mysli, „uvnitř“, kde je Pán, o osvětlení, inspiraci, zjevení, jasný vhled a znalost ohledně

takových budoucích nástrojů, způsobů a prostředků správného a náležitého žití. Jestliže se takto koná soustavně, každodenně, jeden sám u sebe shledá, že má všemožný náležitý vhled, chápání, ideje atd. co do toho, jak postupovat s odstraňováním starých, ubohých vzorů života a toho, jak je nahradit novými, opravdu duchovními.

(5)

Pátým důležitým krokem v tomto ohledu je nutnost ustavení aktivní vůle k užívání těchto nově získaných nástrojů, prostředků a způsobů co nejproduktivněji, nejkonstruktivněji a nejtvůřivěji, jak je možné, aby se tak mohlo dosáhnout vzájemného prospěchu, společného blaha a sdílení a mohla probíhat neustálá duchovní progese směrem kupředu a dále se zabudovanou bezpečnostní ochranou proti jakékoli možné reverzi starých, destruktivních, ubohých, neduchovních módů a vzorů žití.

V tomto ohledu se radí si dávat dennodenně sugesce, aby se taková vůle docílila a ve vlastní mysli a ve vlastním praktickém životě se stále udržovala vyšší duchovní perspektiva života definovaná všemi duchovními principy života a žití a principem duchovní homogenity. Jestliže jeden takto věrně a soustavně činí každodenně se správnou motivací, kdy vždy na to v každodenním životě nalezne nějaký čas, ten s největší určitostí ve všech ohledech uspěje.

(6)

A konečně šestým důležitým krokem v tomto podnikání je připuštění a přijetí neoddiskutovatelného duchovního axiomu, že toto jeden může činit jedině dle sebe samého, po svém, dle vlastního určení, úsilí a snažení se, s vírou, důvěrou a spoléháním se na vlastní hodnotu a schopnost tak úspěšně a účinně konat, aniž by se jakkoli spoléhal na někoho či něco vně sebe samého, uznáváje fakt, že veškerý život a jeho pozitivní atributy neustále plynou z Nejvyššího do vlastní Niterné mysli. Vcházení do nitra sebe samého, spoléhaje se na vlastní Niternou mysl, tudíž znamená vcházet k Nejvyššímu, k Pánu kdož je pravým zdrojem všeho pozitivního a dobrého ve vlastním životě.

Toto je to, proč je tak důležité obrátit sebe samého dovnitř, k vlastní Niterné mysli. Toto je jediné místo, kde lze nalézt Boha, Nejvyššího. To je také důvodem k tomu, že aktivovaný a dominující negativní stav vynakládá tak velké úsilí, aby lidi udržel vně sebe samých. Tím, jak toto činí, je negativní stav udržuje pryč od Pána - to jest mimo zdroj opravdového života a veškerého dobra a pravdy.

Proto se radí, aby jeden občas vysedl z vlastních každodenních činností, aby si dával pozitivní sugesce k ustanovení potřeby, touhy a vůle obrátit se niterně k Pánu ve vlastní Niterné mysli a požádat o pomoc a podporu při aktualizování faktu, že se spoléhá sám na sebe, na vlastní Niternou mysl a Pána, aby byl s to konat vše po svém, aniž by naději a hodnoty umisťoval zevně, kde neexistuje žádná naděje a hodnota.

Tím, že se tak činí soustavně, trpělivě a s rozhodností, jeden se stane svobodným a nezávislým, silným a zdravým, užitečným a tvořivým, šťastným a veselým, naplněným a spokojeným, bavícím se a dosahujícím dobrých a pozitivních věcí.

To je pro dnes vše.“

POSELSTVÍ TŘICÁTÉ

O lidském duchovním, duševním a fyzickém vybavení a o metodách léčení jejich problémů O náležitém chápání pojetí karmy a reinkarnace

Výtah z knihy „Poselství z nitra“, str. 108 – 112, Poselství 30.

Dne 30. dubna 1982.

Dnes bylo Pánem zjeveno následující.

„Je nutno zas a znova uvědomit a připomenout následující důležitá fakta:

Každý, kdo přichází na planetu Zemi, přináší s sebou vše potřebné k tomu, aby účinně a úspěšně splnil účel vlastní inkarnace na Zemi. Nic nechybí.

Stav, proces, kondice, obsah, rozsah, stupeň, kvalita a kvantita vlastních schopností, nástrojů, darů, talentů či jejich nedostatku a podobných věcí jsou určovány specifickou volbou, kterou jeden učinil před inkarnací na Zemi, aby se tato volba úspěšně a efektivně aktualizovala, realizovala, projevila a přinesla plný a úplný užitek, plody a vyčerpání takové volby.

Existují mnohé možnosti toho, jak se taková volba aktualizuje a realizuje.

(1)

Někteří lidé si zvolili být a žít určitým způsobem a v určitém rozpoložení během trvání jejich délky života v přírodním stupni a ve fyzickém těle, když jsou na Zemi.

(2)

Jiní si zvolili postupovat v krocích, od jednoho bodu ke druhému, volíce určité změny ve svém životním stylu, aby tak mohl dojít plodného uzrání poslední, nejdůležitější účel jejich života na Zemi. Tyto druhé případy mohou zahrnovat v následnosti dva či více zcela odlišných životních stylů, velmi často protikladných. V tomto případě nemůže finální volba vlastního bytí na Zemi dojít plodného uzrání bez prožití předchozích voleb.

Ať je to jakkoli, každému je plně poskytnuto vše, co za tímto účelem potřebuje. Nic více, nic méně. Méně by vedlo k selhání v realizaci vlastní volby. V tomto případě by příležitosti, které by u jednoho byly přítomny, nemohly být náležitě zužitkovány. Více by znamenalo porušení vlastní svobody volby, což by blokovalo jedincovo náležité projevení se v rámci jeho volby.

Ať se jedná o jakýkoli případ, aby se cokoli činilo, musí být jeden vybaven nejdůležitějším principem života - Niternou myslí - kde je přítomnost Nejvyššího, z kteréžto přítomnosti jeden žije a úspěšně plní svůj účel bytí na Zemi (či na jakémkoli jiném místě).

Ale to, že má Niternou mysl a přítomnost Nejvyššího v ní, ustanovuje určitý paradox z

hlediska voleb v přírodním stupni, a tedy daleko více z hlediska volby inkarnovat se na Zemi, kde je negativní stav v dominantní a aktivované kondici.

Paradoxem je, že Niterná mysl a přítomnost Nejvyššího v ní obsahuje prostředky, způsoby, nástroje, možnosti a znalosti v úplnosti a plnosti daleko překračující a přesahující cokoli, co si kdo zvolil mít či aktualizovat ve svém jednotlivém životním období. Tento paradox je vyřešen aktivací jen těch oblastí a úrovní Niterné mysli, které jsou v každém jednotlivém období potřeba a nutné v procesu naplňování vlastní volby. Zbytek Niterné mysli je v dřímajícím stavu (pokud se to týká jeho projevení se v přírodním stupni Země) a ve stavu připravenosti být aktivován, kdykoli nastane náležitá potřeba.

Jelikož je však život každého tak či onak v neustálém pokroku, a protože tento pokrok pokračuje věčně, je nutné, aby každý v sobě měl veškeré možné možnosti volby na věčnost. Bez této možnosti a perspektivy by nebylo možné počínat a činit žádné další volby. Bez tohoto rozpoložení by nebylo možno u nikoho udržovat životní podpůrný systém. Jak jeden kráčí od jedné volby ke druhé, potenciály Niterné mysli se aktivují, a stávají se dostupnými další schopnosti, prostředky, způsoby, nástroje atd. pro realizaci a aktualizaci každé následné volby.

Proto je pro jedincovo přežití životně důležité, že bez ohledu na fakt, že nemá dle vlastní volby plný přístup k plnosti obsahu vlastní Niterné mysli (zvláště během vlastní délky života na Zemi), má v sobě Niternou mysl a přítomnost Nejvyššího v ní, z níž může získat vše, co potřebuje ke změně od jedné volby ke druhé navěky. Bez přítomnosti této věčné příležitosti by život pro nikoho neměl žádný smysl a význam.

Tedy v procesu jedincova vlastního života během zvoleného údobí jeho Niterná mysl uvolňuje jen tolik, nakolik je to pro tuto jednotlivou délku života a pro jakýkoli krok, který si v ní určil zaujmout, nutné a potřebné.

Když se někdo inkarnuje na Zemi kvůli splnění určité volby či voleb, pečlivě vyhledává nejprůhodnější rozpoložení, situace, prostředí, linie, dědictví atd., aby mohlo být k dispozici vše pro úspěšné završení vlastního účelu bytí v tomto jednotlivém životním údobí.

Bylo by velkým omylem předpokládat, že lidé se objevují na této Zemi v tom či onom sociálním, rasovém, fyzickém atd. prostředí s tím či oním problémem, omezením či excesem holou náhodou, aniž by to bylo jakkoli naplánováno či zvoleno. Takový závěr je vědeckou nesprávností, která lidi přivádí k mnoha mylným závěrům a neefektivnímu zacházení s jejich kondicí.

Nic se neobjevuje či neodehrává náhodou. Cokoli se v jednom jednotlivém životním údobí děje, je vždy bez jakékoli výjimky určováno vlastními volbami a svobodnou vůlí. Avšak tyto svobodné volby byly učiněny v Absolutním procesu myšlení Nejvyššího před vlastním fyzickým zrozením. Ti, kteří se inkarnují z negativního duchovního stavu, jsou taktéž dotázáni, zdali si to volí z vlastní vůle berouce plnou zodpovědnost za následky takové volby.

Takže jeden je plně zodpovědný za vlastní volbu, i když neexistuje žádné vědomé uvědomění či vědomá paměť takové volby. Toto omezení - vymazání paměti - platí jen pro ty, kdo si zvolili inkarnovat se na planetu Zemi, kde existuje dominantní a aktivovaný negativní stav.

Vědomá znalost a paměť takové volby by v tomto ohledu zcela znehodnotila vlastní

nutnou zkušenost, která je velmi životně důležitá z hlediska univerzálního poučení a duchovního pokročení.

Avšak to, že není vědomé uvědomění a vědomá paměť takové volby, neznámá, že se o ní neví niterně, nevědomě a ve vlastní Niterné mysli. Fakticky to lze objevit v procesu vlastního jednotlivého životního údobí, po naplnění určitých kroků voleb, v hluboké hypnóze nebo podobných kondicích během vlastního určeného osudu, když bylo získáno určité poučení z určité zkušenosti, když je doba pohnout se k dalšímu kroku a změně atd.

Při pohledu na tuto skutečnost je zřejmé, že každý na Zemi bez ohledu na kondici, ve které byl, je a bude, ať je to zevní ubohost, nebo zevní štěstí, je úplně zodpovědný za cokoli, co v každém jednotlivém okamžiku svého životního údobí prožívá. K tomuto pravidlu neexistují žádné výjimky.

Takže předtím, než se jedinec inkarnuje na tuto Zemi (nebo ať by to mělo být jakékoli místo), vyhledává synchronnost mezi vlastní volbou a okolnostmi, které jsou nejvhodnější a nejpříhodnější pro naplnění vlastní volby. Tedy jeden si volí dědickou linii a svůj podíl v ní, které chce pojmout a následovat; okamžik lineárního časového kontinua, ve kterém chce do tohoto jednotlivého dědičného kartelu vstoupit; geny, které jsou nejvhodnější a nejpříznivější pro vlastní fyzický, duševní a duchovní projev v tomto jednotlivém životním věku; vlastní specifickou matku a otce pro početí, které je třeba zesynchronizovat s přijetím této dědické linie; sociální, politické, rasové, ekonomické, fyzické atd. prostředí, které kdo potřebuje mít za tímto účelem, a všechny ostatní potřebné situace, kondice, stavy a procesy, aby mohl zcela a úplně vyčerpat vlastní volbu či volby.

Z toho, co zde bylo řečeno, je velmi zřejmé, že vlastní životní styl na Zemi není v nejzazším smyslu nijak determinován, podmiňován či ovlivňován dědičností, prostředím nebo nějakými jinými zevními faktory. Právě opak je pravdou. Jeden si určuje svou vlastní volbou druh dědictví, prostředí či jakýchkoli jiných zevních a vnitřních faktorů tohoto jednotlivého života, které chce mít pro uskutečnění vlastního účelu bytí na této Zemi.

Takže je zcela marné a nespravedlivé obviňovat někoho či něco z toho, co se ve vlastním životě děje bez ohledu na to, jak náhodně či mimo vlastní kontrolu se to objevuje. Lidé mají sklon omlouvat sami sebe za to, čím jsou, obviňující své prostředí, rodiče, rasu, sociální situaci atd., aniž si uvědomují, že sami sebe umístili do všech svých šlamastik jako součástí svých voleb, které učinili před inkarnací na této Zemi. Ze své svobodné vůle souhlasili s tím, aby podstoupili takové zkušenosti z velmi důležitých duchovních, kosmických, univerzálních, osobních, soukromých a intimních důvodů, které ve většině případů nejsou pro ně rozpoznatelné anebo vědomě vnímatelné a srozumitelné během jejich životního údobí na Zemi nebo po určité časové období pobytu na Zemi.

Avšak duchovnímu stavu událostí je vlastní to, že každý je s to měnit svůj osud. To znamená, že každý smí - dle své svobodné vůle a volby - změnit anebo pozměnit svou volbu a její důsledky. To lze učinit buď během údobí života na Zemi nebo v jakémkoli jiném místě, čase, kontinuu, stavu a procesu vlastního věčného života. Kondice takové schopnosti se měnit je určována nutným poučením, které každý dle své volby potřebuje podstoupit, aby byl s to se změnit. Předčasná změna vlastního rozpoložení by byla porušením vlastní svobody a nezávislosti. Proto je každý pečlivě zabezpečen vlastní Niternou myslí a přítomností Nejvyššího, aby nepřijal nebo dokonce jen netoužil či chtěl změnu předtím, než nastane důležité poučení a získají se životně

důležité zkušenosti. Jakmile jeden cítí potřebu a touhu změnit se z nitra, dle vlastní niterné volby (ne dle zevních okolností), je opravdu hotov se změnit, jelikož tedy splnil požadavek toho či onoho jednotlivého poučení či prožitku. Jednomu se tedy poskytnou vhodné příležitosti pro započítí takové změny a nová sada nástrojů, způsobů, prostředků a schopností pro aktualizaci této změny a pro vykonání nové, čerstvé volby.

V okamžiku takové změny a nové volby se tato oblast vlastní Niterné mysli náhle a synchronně aktivuje s tím, co je nejvhodnější a nejpotřebnější pro úspěšnou realizaci a aktualizaci nové volby, s plným a úplným ponecháním všech přístupů k dříve aktivovaným oblastem vlastní Niterné mysli. Takže jeden nikdy neztrácí nic, co kdy měl k dispozici z Niterné mysli, a v procesu vlastního životního údobí neustále přidává nové oblasti vlastní Niterné mysli, umožňuje/umožňuje tak probíhání univerzálního duchovního pokroku. To je základnou duchovního pokročení a bez takového přidání by nemohlo nastávat žádné duchovní pokročení.

Při pohledu na tento fakt lze vidět, že psychologové, psychiatři, lékaři a různí terapeuti používají nesprávné a chybné metody léčení. Ve většině případů se snaží chápat lidské problémy jako výsledek prostředí, dědičnosti, výchovy či podobných záležitostí, povětšinou v počátcích a původem mimo jedincovu kontrolu. Léčitelé činí vše, co je v jejich moci, aby tyto situace napravili, přičemž málo, pokud vůbec, pojmají zvolenou nutnost takových zkušeností a poučení.

Jak se před tím uvedlo (viz poselství ze dne 26. dubna 1982, poznámka druhá), měly by se všechny takové postupy zaměřovat na zkoumání toho, proč si jeden volí být tím a mít to, čím během pozemského života je a co má, a zdali je čas pro změnu vlastního stávajícího rozpoložení. Obvykle když lidé přicházejí pro pomoc a jsou motivováni k této pomoci pouze svými niternými potřebami bez jakýchkoli vnějších nátlaků, jsou připraveni pro změnu.

Jedině po ustanovení tohoto faktu se smí postupovat s léčením způsobem určeným Niternou myslí toho, kdo o to požádal. Žádný jiný přístup není duchovně vhodný a náležitý, protože by mohl být porušením jedincovy svobody volby, ochuzuje ho o důležitá duchovní poučení a zkušenosti. Kvůli faktu, že toto poselství se zabývá důležitým duchovním principem voleb, je čas něco říci o široce rozšířeném lidském pojmu či pojetí „karmy“ nebo „karmanu“. V zásadě je to NAUKA, která tvrdí, že každý čin, dobrý či zlý, obdrží patřičnou odplatu. V hindské filosofii se toto pojetí vztahuje k doktríně o reinkarnaci (široce probrané v „principech duchovní hypnózy“ a v „Základech lidské duchovnosti“). Tato pojetí se v žádném způsobu a formě v dějinách lidstva neobjevila až donedávna, kdy byl ztracen všechn smysl pro princip duchovní homogenity a kdy lidé často začínali racionalizovat důvody rozličných lidských osudů na protichůdných pólech, které lidé nazývají radostným životem nebo životem bolestným a bídným. V tomto bodě vyvstala v lidské zevní mysli (která počala být úplně odpojena od Niterné mysli) potřeba vysvětlovat tyto zdánlivé diskrepance, nesoulady a nevysvětlitelná strádání na Zemi a ospravedlnit jejich výskyt. Takže přišli na ideu, že jeden je v procesu odplaty či odměny za něco, co učinil ve svém předešlém životě či životech, aniž by si vědomě uvědomoval takovou existenci a jejich skutky.

V raném myšlení Véd tato pojetí neexistují, protože v té době stále existoval nějaký omezený přímý přístup k Niterné myslí a Duchovnímu světu, což lidem dávalo lepší pochopení života v širší definici než v té, která se objevila později, když byl takový přímý kontakt ztracen. Tyto doktríny (reinkarnace a karmy) se poprvé objevily u brahmánů a následně se plně rozvinuly v ranných upanišadách. Odtud se rozšířily do většiny indických náboženství a pak se postupně infiltrovaly do myšlení Západu. V

současnosti je to mezi lidmi na Zemi docela populární pojetí.

Přesto je toto pojetí, jako pojetí reinkarnace, deformací skutečnosti. Je nesprávně chápáno a vykládáno většinou svých vyznavačů. Nesprávné pojmání vyvěrá z nenáležitého pojmání filosofického principu příčiny a účinku. V této konotaci tento princip znamená, že každá akce má svou reakci. Co se dříve probírané záležitosti voleb týká, znamená to, že každá volba má své následky. Ale i v této omezené aplikaci zákona karmy existuje zkreslení, protože každý je schopen změnit následek svých vlastních voleb, dokonce během manifestace jejich důsledků. Je možno je nahradit, pozměnit, přesměrovat a nebo zcela zrušit, jestliže se jeden Nejvyššího ve vlastní Niterné myslí dotáže, jak to má učinit a na způsob provedení. Zákon karmy nesprávně přijímá, že jeden je uzamčen ve svých vlastních volbách a proti jejich důsledkům nelze nic učinit. Avšak toto není pravdou, protože když se někdo na sobě řádně poučí, nepotřebuje pokračovat v opakování téhož způsobu a stylu žití, pokud to ovšem sám nechce.

Zákon karmy nebere řádně v úvahu největší duchovní zákony všech jsoucen a bytí - Zákon odpuštění a Zákon milosrdenství.

Karma má sklon pohlížet na vše jako na nevyhnutelnost toho, že příčina má svůj účinek. Ale to není pravdou. Účinek příčiny se může či nemusí projevit v závislosti na náležitých a správných duchovních potřebách, která existují v každém okamžiku kontinua v rámci rozmezí vlastního života. Jeden si volí přijít na Zemi s určitým posláním. To je příčina. Účinek takové příčiny se může neustále pozměňovat či měnit v procesu kroků zaujímaných při naplňování jedincovy volby. Jeden například může v sobě rozpoznat, že důsledky vlastní volby nejsou pro všechny dotyčné spravedlivé a v jejich nejlepším zájmu. V takovém případě se jedinec ze své vlastní svobodné vůle a s dobrým úmyslem odebere k Nejvyššímu ve své Niterné myslí a vyvolá zákon odpuštění a zákon milosrdenství, který tyto výsledky modifikuje nebo zcela zruší, dává příležitost, aby se učinila jiná nová a čerstvá volba se spravedlivějšími a užitečnějšími následky.

Zákon karmy platí pouze tehdy, když jeden touží po tom, aby se v jeho životě aplikoval. Tedy se opakuje, jeden si svobodně volí přijmout tento zákon a touto svobodnou volbou ho činí proveditelným. V realitě tedy neexistuje žádný jiný zákon, který ovládá lidský život a osud, než zákon svobody volby a změny.

Nebezpečí doslovného používání zákona karmy ve vlastním životě je ve faktu, že se snadno ztrácí jakákoli motivace ke změně a potlačuje se jakákoli potřeba pozměnit svůj osud. Jeden začíná fatalisticky věřit, že cokoli se ve vlastním životě děje, je nevyhnutelné, a tudíž nelze ohledně toho nic udělat, dokud všechny důsledky voleb v jedincově předešlém životě nebo životech nedoběhnou do svého nejzazšího cíle. Tehdy a jedině tehdy lze věci měnit. Takže tito lidé nevykonávají niterně žádnou snahu učinit cokoli ohledně vlastních životů; namísto toho po celý svůj život čekají, až se jejich život navrátí k lepšímu údělu. Jaké mrhání časem a vzácnou energií života !

Tento postoj velmi pěkně hraje do noty peklům a všem jejich negativním stavům. Ty chtějí, aby lidé věřili právě tak, aby lidé neměli svobodu učinit jakékoli změny ve svých životech a ovlivnit důsledky svých voleb.

Když se členové pekel a negativního stavu ze Země ustanovily v uměle vytvořeném „Nebi a Zemi“ v intermediálním světě, úmyslně blokovali planetu Zemi před přímým přístupem ke všem úrovním duchovního světa a jejich Niterných myslí. Někteří z příslušníků tohoto pseudosvěta zfabrikovali z deformovaného pojetí volby a jejich

následků doktríny karmy a reinkarnace a ustanovili zde silnou společnost a pozici postavenou na této doktríně. Z této pozice zahájili na Zemi zaplavování lidských tvorů, kteří dle své volby byli náchylní k takovým ideám, všemožnými ideami vztahujícími se k této doktríně. A stalo se, že vhodnou půdou pro tyto jednotlivé deformace byla shledána indická náboženství. Netrvalo dlouho, aby se tato infúze přijala a považovala za duchovní fakt.

V tomto „světě“ byly zfabrikovány početné podobné deformace a nesprávná pojetí mnohých dalších aspektů duchovnosti, náboženství a života. Pak byly přeneseny do všech náboženství na Zemi.

Při pohledu na tento fakt se radí, aby se nepřijímaly a nevkládala se důvěra v žádné současně existující doktríny, náboženství, okultismu či duchovní trendy, protože jsou všechny pod vlivem fabrikací vytvořených deformacemi pekel.

Umělé „nebe a země“ v intermediálním světě byly částečně zrušeny v době Swedenborgova zjevení (ta část, spojená s Temnými věky). Zbytek byl zrušen právě nedávno ve spojitosti se zjevením „Základů lidské duchovnosti“ a na začátku zaznamenávání těchto „Poselství z nitra“. Avšak jejich zfabrikované ideje se velmi pevně zachytily v lidských myslích skrze jejich rozličná náboženství, která jsou plná deformací a mnoha duchovních ohavností. Naneštěstí tato situace udržuje lidi spojené s jim odpovídajícími pekly.

Jediným způsobem, jak se odpojit od jakýchkoli svazků s pekly, je úplné oddělení se od současně existujících náboženských systémů bez výjimky a vcházení do vlastní Niterné mysli - k přítomnosti Nejvyššího - a pátrání v pokoře a skromnosti vlastního srdce a dobrého úmyslu po náležitém vedení, chápání, nahlížení a ochraně před všemi deformacemi a po schopnosti vidět jasně, jaké části každého náboženství či duchovního směru mají opravdovou, duchovní hodnotu, pokud ji vůbec mají, a jaké části by se měly odložit, pokud ne zcela odvrhnout.

Ten, kdo takto soustavně činí, je opravdu požehnán a nebude sveden na zcestí. Toť pro dnešek vše.“